

РЕШЕНИЕ

№ 6526

гр. София, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 04.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **4488** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 172 ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП):

Образувано е по жалба на Г. С. Х., ЕГН [ЕГН], срещу Принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171 т. 5 б. „б“ ЗДвП, „преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик“, приложена по отношение на лек автомобил „М.“ с рег. Р., наложена на 29.04.2022 г. от С. Г. М. – инспектор „контрол паркиране“, сектор „Контрол паркиране и принудително преместване“ в Център за градска мобилност ЕАД (ЦГМ). В жалбата се твърди, че оспорената заповед за прилагане на ПАМ е незаконосъобразна и неправилна. Навеждат се твърдения, че ПАМ е наложена и при липса на субективния елемент на нарушението - жалбоподателят не е видял знака, указващ забраната за паркиране поради това, че е бил поставен високо на стълб, закрит от зеленината на короната на дърво, както и че местата за такси не са обозначени на самия асфалт. Изложени са доводи и за нищожност на административния акт поради издаването му от некомпетентен орган. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – С. Г. М. – инспектор „контрол паркиране“, сектор „Контрол паркиране и принудително преместване“ в ЦГМ, не се явява, представлява се от адв. Г.. Последната счита жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Претендира

присъждане на разноски.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Видно от Констативен протокол № 92/105, на 29.04.2022 г., в 15:15 ч., инспектор С. М. е разпоредил ПАМ – принудително преместване на ППС марка М., с рег. Р., паркирано в нарушение на чл. 6 т. 1 от ЗДвП на [улица], [населено място], с посока бул. С. – паркирал на такси стоянка.

Видно от доказателствата по делото, лекият автомобил е репатриран със специализиран автомобил за принудително преместване № 92 на същата дата на специализиран паркинг "П."

Към административната преписка са приложени Отчет за принудително преместване на ППС за дата 29.04.2022 г., Протокол № 18560/29.04.2022 г. на екипите за принудително преместени ППС със специализиран автомобил № 92, Протокол за принудително преместване на ППС № 42326/29.04.2022 г., снимков материал от репатрирането на МПС, Заповед № СОА21-РД-95-62/11.03.2021 г. на кмета на СО, Заповед № РД-09-69/01.06.2021 г. на изп. директор на ЦГМ, определяща компетентните служители да налагат ПАМ и списък на запозналите се с нея лица, Решение № 73/17.12.2015 г. на СОС, Трудов договор № РД-12-1П-01/15.10.2018 г., Длъжностна характеристика, Инструкция за работа на лицата на длъжност "Инспектор контрол паркиране".

С жалба с вх. № 17037/09.05.2022 г., Г. С. Х. е оспорил пред АССГ процесната ПАМ, като жалбата е входирана директно в съда.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата, същата е в срока по чл. 149 ал. 1 АПК, от легитимирано лице по чл. 147 ал. 1 АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящото производство и съгласно чл. 168 ал. 1 във вр. чл. 146 АПК, съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценя дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му. Обжалваната ПАМ е приложена от компетентен административен орган – инспектор "контролиране на паркирането", сектор "Контрол паркиране" в ЦГМ, който е надлежно оправомощен да прилага ПАМ по ЗДвП, съгласно заповед № РД-09-69/01.06.2021 г. на изп. директор на ЦГМ и заповед № СОА21-РД-95-62/11.03.2021 г. на кмета на СО. Разпореждането за преместване на автомобила е дадено устно. По аргумент от чл. 172 ал. 1 ЗДвП, не е задължителна писмената форма за мярката по чл. 171 т. 5 б. „б“ ЗДвП, като прилагането ѝ по същество представлява властническо волеизявление на административния орган, осъществено чрез действие. ПАМ са форма на изпълнителна дейност, чрез която се дава легален израз на държавната принуда, упражнявана в предвидените от закона случаи. По своята правна същност те са актове на държавно управление от категорията на индивидуалните административни актове и следва да бъдат подчинени на принципа на законност, както по отношение на издаването им, така и по отношение на изпълнението им. Спазването на изискванията за законност при издаване на акта е гаранция за законосъобразността на самата мярка.

Принудителните мерки трябва да бъдат прилагани само в изрично и точно изброени в закон или указ случаи, компетентният орган не може да ги налага произволно; те трябва да са точно посочени в правната норма и да се прилагат по реда и начина, предвидени там, като издаването им трябва да е в съответствие с целта на закона, по който са предвидени. Самите материалноправни норми, с които се предвиждат такива мерки, подлежат на стриктно и ограничително тълкуване, доколкото визираните в хипотезиса им предпоставки са с изключителен характер и прилагането им засяга директно и безусловно правната сфера на адресата. В този аспект е недопустимо прилагането на ПАМ на основание, което не е изрично уредено в закона, респ. при липса на всички нормативноустановени за това условия. Правилото за налагане на ПАМ е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност, административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. Тази ПАМ е преустановителна.

С оспорената ПАМ, на 29.04.2022 г. е разпоредено принудително преместване на ППС марка М., с рег. [рег.номер на МПС] , паркирано в нарушение на чл. 6 т. 1 от ЗДвП на [улица], [населено място], посока бул. С., на такси стоянка. В разпоредбата на чл. 171 т. 5 ЗДвП, са изброени случаите, при които може да се наложи ПАМ - преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач, а именно когато превозното средство е: б. "а" паркирано правилно, но обстоятелствата налагат неговото преместване; за новото местоположение на превозното средство се уведомява районното полицейско управление, а разходите, направени във връзка с преместването на превозното средство, са за сметка на лицето или организацията, поискала преместването; б. "б" паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението; в този случай лицата по чл. 168 уведомяват районното полицейско управление, от територията на което е преместен автомобилът, за новото местоположение на превозното средство; разходите, направени във връзка с преместването на превозното средство, са за сметка на собственика на превозното средство, което може да бъде задържано до заплащане на тези разходи, а таксата за отговорното пазене на преместения автомобил се начислява от момента на уведомяването на районното полицейско управление; б. "в" без табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места, или са изминали 30 дни от отнемане или връщане на свидетелството за регистрация на пътното превозно средство в Министерството на вътрешните работи. Оспорената ПАМ се явява такава по чл. 171 т. 5 б. "б" ЗДвП - когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство. Правното основание за прилагане на процесната ПАМ, съдържащо се в Констативен протокол № 92/105, на 29.04.2022 г., е разпоредбата на чл. 6 т. 1 ЗДвП, съгласно която участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка.

В процесния случай безспорно се установява, че към момента на прилагане на ПАМ,

мястото е обозначено с неподвижен пътен знак, който да предупреждава за принудително преместване. Съобразно разпоредбата на чл. 40 ал. 1 Правилника за прилагане на ЗДвП, пътните знаци се поставят от дясната страна на пътя срещу посоката на движение. От приложения снимков материал ясно се вижда, че пътен знак В28 /забранено паркирането/ и допълнителна табела Т17, предупреждаваща, че нарушителите се отстраняват принудително, са поставени на нормативно предвиденото място спрямо процесния автомобил. Видно от констативния протокол и изготвения снимков материал, в деня на принудителното преместване, автомобил марка М., с рег. Р., е паркиран на такси стоянка в нарушение на чл. 6 т. 1 ЗДвП на [улица], [населено място], посока бул. С.. Мястото е забранено за паркиране, обозначено с неподвижен пътен знак В28 и допълнителна табела Т17, пътен знак Е20 /такси/ и допълнителна табела с текст "4 места". В тази връзка съдът не споделя доводите на жалбоподателя, че видимостта към знаците е била ограничена за водачите на МПС. При наличието на така поставените знаци, безспорно паркирането е забранено за автомобили, които не осъществяват таксиметров превоз. Съгласно нормата на чл. 93 ал. 2 ЗДвП, паркирано е пътно превозно средство, спрямо извън обстоятелствата, които го характеризират като престояващо, както и извън обстоятелствата, свързани с необходимостта да спре, за да избегне конфликт с друг участник в движението или сблъскване с някакво препятствие, или в подчинение на правилата за движение. В процесния случай, видно от снимковия материал, автомобилът спрямо когато е приложена оспорената принудителна административна мярка, не е таксиметров и същият не е спрял за престой, предвид липсата на водача му, а е паркиран, като тези обстоятелства не са спорни по делото.

Не се споделят наведените от страна на жалбоподателя доводи, че местата за такси на самия асфалт не са обозначени или маркирани като такси стоянка. Липсата на такава маркировка не води до друг правен извод, защото с действието на пътните знаци В28, Е20, Т17 и табела с броя места, е обозначено недвусмислено 4 броя места. От снимковия материал се вижда точно и ясно къде е началото и къде е краят на действие на посочените пътни знаци, както и че автомобилът е паркирал на третото място.

Изложената фактическа обстановка се потвърждава и от показания на свидетелите, събрани в съдебното заседание, които съдът преценява като безпротиворечиви.

В заключение следва да се посочи, че оспорената ПАМ е издадена и в съответствие с целта на закона, а именно за преустановяване на административните нарушения.

Ето защо, процесната ПАМ се явява законосъобразна, постановена при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с административнопроизводствените правила и целта на закона, а жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

Съгласно правилата на процеса, с оглед неговия изход и при своевременно направеното искане от страна на процесуалния представител на ответника, и на основание чл. 143 ал. 3 АПК, жалбоподателят следва да заплати на ответника, направените и поискани разноски по делото, за заплатено от ЦГМ адвокатско възнаграждение, за осъществена защита от адв. Г., в доказан размер на 600 лева с ДДС /банково извлечение/. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София град, III отделение, 46-и състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. С. Х., ЕГН [ЕГН], срещу Принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171 т. 5 б. „б“ ЗДвП, „преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик“, приложена по отношение на лек автомобил „М.“ с рег. Р., наложена на 29.04.2022 г. от С. Г. М. – инспектор „контрол паркиране“, сектор „Контрол паркиране и принудително преместване“ в Център за градска мобилност ЕАД.

ОСЪЖДА Г. С. Х., ЕГН [ЕГН], да заплати на Център за градска мобилност ЕАД разноски в размер на 600 (шестстотин) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: